

Vznik vesmíru – moje představa

(v obměnách tak, jak za 4 roky vznikala. Starší podání jsou jinde)
dnes 05.08.2024

Můj názor 20 let starý: Big-bang = *skoková změna stavu* z pre-big-bangu do big-bangu, a nakonec do po big-bangu, tak jak já popisuji a vysvětluji vznik „tohoto“ našeho vesmíru s hmotou ze stavu Vesmíru před Třeskem, kdy existoval stav časoprostoru bez hmoty..., byl nekonečný, plochý, nekřivý, bez toku plynutí času a bez rozpínání prostoru (nekonečnost se nerozpíná). Po big-bangu se nulová křivost 3+3 dimenzí mění na nekonečnou křivost dimenzí. Tato se ovšem prudce zmenšuje na „přijatelnou“ křivost v prvních dvou, třech milisekundách. Prostředí je „vřící vakuum, pěna dimenzí“ = plazma. *Křivení* dimenzí je pak PRINCIPEM stavby hmoty a fyzikálních polí a...a dokonce spolu s PRINCIPEM střídání symetrií s asymetriemi je spolu „dynamicky se měnícím vesmírem“, v němž už běží čas, (rozbalují se tři časové dimenze), rozbalují se dimenze prostorové, a dokonce musí vznikat i zákony, nové, co je můžeme seřadit do posloupnosti seznamu zákonů, pravidel a „povinných systémů“. Jinými slovy : nekonečný plochý 3+3D časoprostor (před bog-bangem = před **švihnutím**), bez hmoty, bez plynutí času, bez rozpínání, bez zákonů, **se „zhrouť“ tím „švihem“ (big-bang) způsobem „zkřivení dimenzí“** do *,**konečné*** lokality“ a od tohoto stavu nastává nová geneze Vesmíru už s hmotou, s tokem-plynutím času, s rozbalováním prostoru, interakcemi elementů hmoty, atd. **Pozor, opravím se** : Ta konečná lokalita křivých dimenzí (náš Vesmír...co začal tou pseudo-singularitou), pak po vzniku **plave** stále v tom původním plochém nekonečném 3+3D časoprostoru, původní Vesmír nezemřel, nezanihl. Před-big-bangový vesmír, tedy onen stav plochého 3+3D časoprostoru, je stále všude, je tu „mezi námi“ a je tu >**základním rastroem, předivem, mřížkou, sítí** nekřivých dimenzí 3+3v němž, v níž plavou lokality s křivými dimenzemi. (tj. elementární částice, interakce, až ke složitě DNA, ale také galaxie, hvězdy, a všechna 4 pole.) Vesmír se nejen rozpíná, rozbaluje do makrokosmu, ale i se souběžně sbaluje do „kokonů“ tj. balíčků dimenzí které pak prezentují elementární částice , a ty pak interakce a stavbu složitých struktur hmoty. Takže obojí souběžně: i sbalování dimenzí i rozbalování dimenzí.).

~~~~~

"Náš vesmír", po velkém třesku, je „lokální místo“ v euklidovském plochém nekonečném 3+3D časoprostoru, (tj. stav před velkým třeskem, plochý, nekonečný, bez hmoty, bez toku času, bez expanze, jak jinak, když je nekonečný.). Je to konečná lokalita, která začíná – nastává při velkém třesku, což není výbuch, ale změna předchozího stavu na následující, do stavu plazmy, a to je ultra-vysoké zakřivení 3+3 rozměrů dvou veličin, Je to vroucí vakuum, je to pěna rozměrů, tedy extrémně zakřivené prostředí; to znamená, že je to „**konečný**“ Vesmír v „nekonečném“ plochém časoprostoru, který v něm „plave“. Základní euklidovská síť - mřížka, 3+3 nezakřivených dimenzí, ve stavu před velkým třeskem, je stále tu kolem nás, existuje nejen před velkým třeskem, ale i po něm, je kolem nás a my a celý složitý vesmír s hmotou a galaxiemi a černými dírami a gravitačními poli, (což jsou křivé dimenze), se „vznášíme“ v té ploché základní 3+3D síti časoprostoru. Krásné je, že i matematik se bude divit, když nemusí prozkoumávat "jak" velká je singularita = "lokalita-náš vesmír" a bude muset rozpoznat možnost navrhnout realitu, že v nekonečném 3+3D nezakřiveném

časoprostoru existují konečné lokality, libovolně velké, tedy téměř nekonečné a téměř nulové... Ani matematici nedokáží určit, jak velká je „jednotka“ – jednotkový interval délky nebo času v nekonečném mřížkovém rastru. To místo je "naš vesmír", jen jeden. Žádné nesmysly jako „multiverses. A Velký třesk nebyl stvořením vesmíru „z ničeho“ (jak tvrdí teoretici strun), ale byl to "skok = skok změna stavu" z předchozího na následující, "skok" ze zcela plochého časoprostoru do zcela zakřiveného časoprostoru, s extrémně křivými dimenzemi, které se rozbalují už 13,8 miliard let!!!!,

A) Neexpandují, ale se rozbalují **do křivosti globální** pro „skutečné struktury“ vzdáleného Pozorovatele (Obloha plná galaxií a všeho, co vidíme, se „vznáší“ různě zakřivené rozměry každého místa, které vidíme).

B) A souběžně s rozbalováním globálním se sbalují „místní lokality“ (v mikrostruktuře = v mikrosvětě, a vznikají balíčky = elementární částice hmoty) Sbalují se do hmoty !!!! Jsou sbaleny (ty dimenze) po velkém třesku do klubiček = elementárních částic a ty se dále balí do konglomerátů, tj. do atomů, molekul, na sloučeniny chemicko-biologické. Atd, atd....atd., tak, jak jsem popsal jinde za mnoho let. Podle fyziků z Di Valentinova týmu tato anomálie by se dala vysvětlit, kdyby měl rozpínající se vesmír kulový tvar. Což je dokonce totéž, pokud je expanze vysvětlena "rozbalením" tohoto "počátečního" zakřivení časoprostorové dimenze ve Třesku = ve stavu zastavení, ve kterém začíná plynout čas a expandovat = prostorové a časové dimenze se začínají rozbalovat; tento stav časoprostoru ultra-vysokého zakřivení rozměrů času a délek, je plazma, je stav pěny. V této pění "vakuum vře", na Planckových škálách získává deformačním balením mini-lokalitu = "zamrzlé stavy" - vlnové koule-vlnové balíčky, které se stávají elementárními částicemi, náš lidský koncept, pakety, které se projevují vlastnostmi, jako je hmotnost, spin, náboj atd. atd. (Každá částice má jiný počet zabalených rozměrů s jiným zakřivením těchto; to určuje jejich vlastnosti). Pak takový počáteční stav Vesmír, časoprostor po Velkém třesku, se rozbaluje, expanduje „ven“ „ze singularity“ a stále, souběžně dál, se hroutí, „do sebe“, do hmoty. To znamená, dochází ke shlukování, „spojování“ hmotových elementů, jako jsou kvarky, leptony, bozony aj. do dále složitějších celků, do baryonů, rezonancí, pak k atomům, pak k molekulám, ke sloučeninám - to je "balení" křivých dimenzí do balíčků, do složitějších konglomerátů, a to se děje nejen po velkém třesku, ale ono balení probíhá dodnes; bílkoviny, DNA... Pořád máme Planckovské vakuum kolem nás, „včera i dnes“, nepřetržitě po celou historii **tohoto ! Vesmír...**, všude kolem nás ve vroucím vakuu planckových a podplanckových šupin, probíhají stejné pochody jako před milionem let, jako před miliardou let a před 14,24 miliardami let hned po Big Bang. Celý tento „místní vesmír“ se zakřivenými rozměry je vnořen do 3+3D mřížky, do sítě plochých euklidovských rozměrů. Vesmír „pluje“ v nekonečném plochém časoprostoru. A přitom od Třesku probíhá i rozbalování...i balení.. Jaký typ křivky máme pro globální rozbalování, nevím, zřejmě parabolu myslel jsem si to už před 35 lety...;

Tento text byl 2x přeložen: z češtiny do angličtiny a zpět znova do češtiny; a pak ještě jednou do angličtiny..., takže je to „pokřivený“ překlad, ale možná nejsrozumitelnější

~~~~~

Part No 02) ““Náš““ Vesmír, tedy ten po velkém třesku, je lokalitou v eukleidovskými plochým nekonečném 3+3D časoprostoru, je lokalitou konečnou, která začíná-nastane tím velkým třeskem, (což není výbuch, ale Změna stavu předešlého na stav následný) do stavu plazmatu, což je ultra vysoká křivost dimenzí dvou veličin, časoprostorových. Je to vřící vakuum, je to pěna dimenzí ; **je to lokalita konečná v nekonečném časoprostoru plochém, která „plave“ v té základní euklidovské síti – rastru, předivě nekřivých dimenzí.** Tuto základní „sít-předivo-rastr“ ve stavu před big-bangem tu máme kolem stále, existuje nejen před big-bangem, ale i po něm, je kolem nás a my a celý složitý vesmír s hmotou, galaxiemi a ČD a gravitačními poli, **plaveme** v té ploché síti 3+3D časoprostoru. Krásné na tom je, že i matematik bude v úžasu, když nemusí zkoumat „jak“ je velká ta singularita, „Lokalita-náš Vesmír“ a bude muset uznat možnost návrhu reality, že v nekonečném časoprostoru 3+3D nekřivém je konečná lokalita libovolně velká, je skoro-nekonečná i skoro-nulová... Nelze totiž ani pro matematika určit jak velká je „jednotka“ – jednotkový interval délková nebo časový v nekonečném rastru-síti-předivě dimenzí. Ta Lokalita je to „náš Vesmír“...jen jeden. A Velký Třesk nebyl vznikem Vesmíru z ničeho (jak tvrdí strunová teoretikové), ale byl to „skok = změna stavu“ předešlého na stav následný, „přeskok“ z totálně plochého časoprostoru do totálně křivého stavu časoprostoru.

Part No 02). PředTřeskový stav plochých dimenzí se ve „stop-stavu zvaném Big Bang“ změnil náhle, skokem, do lokality konečné (neznámo a nepoznatelně jak velké) s nesmírně křivými dimenzemi, které se 13,8 miliard let rozbalují !!!! **Rozbalují se** do globální „reál-struktury“ (obloha plná galaxií, kosmická síť) **a sbalují se !!!!** v mikrostruktuře = v mikrosvětě do hmoty !!!! Sbalují se (ty dimenze) po velkém třesku do balíčků = elementární částice a dále se sbalují na konglomeráty, tj. na atomy, molekuly, do sloučenin chemických-biologických. Atd.atd....atd., jak to popisují jinde už mnoho let. **Podle fyziků týmu Di Valentino by tuhle anomálii mohl vysvětlit, kdyby rozpínající se vesmír měl tvar koule.** Což je to samé, ba lepší, když se rozpínání vysvětlí „rozbalováním“ oné „startovací“ křivosti dimenzí časoprostorových ve Třesku = ve stop stavu, ve kterém začne plynout čas a rozpínat se = rozbalovat se začne prostor; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_032.gif tento stav časoprostoru ultra-vysoké křivosti dimenzí času a délek, je plazmou, je stavem poTřeskové kvark-gluonové plazmatické pěny. V této pění = „vřící vakuum“ na Planckovských škálách se rekrutují mini-lokality = „zamrznuté stop-stavy“ – vlno-klubíčka-vlnobalíčky, které se v našem lidském pojetí stanou elementárními částicemi. (Každá částice má jiný počet sbalených dimenzí a jiné křivosti těchto; to určuje jejich vlastnosti). Pak se dále takovýto zahajovací stav Vesmíru, časoprostoru poTřeskového dále **rozbaluje a souběžně sbaluje. Rozbaluje se „ven“ „ze singularity“ a sbaluje se „dovnitř-do sebe“.** Pro výrobu elementárních částic hmoty. Čili nastane shlukování elementů (hmotových částic jako jsou kvarky leptony, pak na baryony, rezonance, pak to na atomy, dále na molekuly až sloučeniny – to je to „sbalování“ křivých balíčků do složitějších konglomerátů a to se děje nejen po Třesku, ale sbalování se děje i dnes, ovšem už ne tak hojně a překotně ; dnes se už nerodí základní elementární částice, ale složitá hmota, bílkoviny, DNA.. ; Zajímavé je že platí rovnice hyperboly $x \cdot y = 1$, tedy čím je hmota složitější, tím se jí rodí méně a méně ... nakonec bude Země a lidstvo „nejsložitější hmotou“ a tím pádem bude Země a civilizace ve vesmíru jediná, sama.

Part No 03) (I dnes máme kolem sebe planckovo vakuum). Průběžně po celou historii tohoto ! Vesmíru..., **všude kolem nás** ve vřícím vakuu planckových a podplanckových škál, se

dějí stejné pochody jako před milionem let, před miliardou let a před 14,24 miliardami let hned po Velkém Třesku. Celý tento „Lokální Vesmír“ s křivými dimenzemi, je vnořen do 3+3D rastru, do sítě dimenzí plochých euklidovských. Vesmír „plave“ v nekonečném časoprostoru plochém. A přitom od Třesku probíhá **i to rozbalování, i sbalování**. Jakého typu křivky to rozbalování je do globálního provedení, to nevím, a domníval sem se už před 35ti lety, že toto rozbalování je parabolické...; Resumé : znamená to tedy, že Vesmír se rozpíná, pardon, rozbaluje nejen (!) po Třesku a po éře reliktního záření, ale furt, dodnes, všude kolem nás (gravitační zakřivení tu ještě kolem je, nerozbalené, jiná zakřivení čp elektromagnetická, apod.) tu stále běžně jsou .., pouze to „nejglobálnější“ časoprostorové pole 3+3D, gravitační, je nejrozbalenější a je to neměřitelné jak hodně-málo se křivost blíží absolutní plochosti-přímce. +

Časoprostor na mini úrovni velikostních škál, na Planckových škálách, je zpěněný, zrnitý, je to „vřící“ prostředí zakřivených rozměrů-dimenzí, je to plazma. **Každé zakřivení=zkřivení rozměrů dvou veličin a) „Délka“ (má tři rozměry) a b) „Čas“ (také má tři rozměry), je hmotový stav**, každé křivení je hmototvorné. V té pěnové 3+3 D struktuře se rodí elementární částice. Prostředí je skutečně chaotické = vroucí plazma, ale prvky, „balíčky dimenzí, získávají topologický tvar „kroucením“ rozměrů-dimenzemi, (za)balením sbalením, které budou vždy jedinečné pro každou elementární částici. A nejen to. Takto vyrobené částice bude možné sdružovat do skupin se stejnými vlastnostmi (náboj, spin, baryonové číslo, esospin, barva atd.) Dokonce i hmotnost je vlastnost, jaké znáte z elektrodynamiky, z grafiky Murry Gell Manna. Podívejte se na to zde: <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=ea> . Ano, existuje dualismus vlna-částice. Proč? Protože všechny čtyři síly (gravitace, elektromagnetismus, silná a slabá) „žijí“ v „polích“, a fyzikální pole jsou opět pokřivené stavy původně zcela plochého časoprostoru. V základním předivu, rastru, síti 3+3D tyto elementární částice (+ pole) „plují“. A nejen částice. Dále jejich propojené konglomeráty: atomy, molekuly, sloučeniny, chemie, biologie, dokonce i DNA. **To vše je strukturováno a vystavěno z dimenzí samotného časoprostoru**. Takže to „plave“ v základní 3+3D mřížce. A teď můj další nápad, vize: Princip střídání symetrií s asymetriemi. Tam je základ dualismu „vlna-částice“ : zakřivení pěny, zakřivení dimenzí se tak a tím rychle mění-proměňuje, že jim „nestačí“ ani Planckova délka, ani Planckův čas. Obojí jsou kratší intervaly než reálný stav „*hotových elementárních částic, tj. atomů atd., vyšších konglomerátů hmotových struktur*“. Ano, "vlna" a "korpuskule", obě patří "k sobě" jako reálný fakt měnících se dimenzí, zakřivení dimenzí, které se zatraceně rychle proměňují ve "vlnu a kuličku" a ... a co je důležité, že obě, vlna-částice, jsou z časoprostorových dimenzí, obě jsou "ze stejného těsta". A podle principu střídání symetrií s asymetriemi se "hmotné stavy mění a mění... a mění". Děkuji za pozornost. A podívejte se prosím na mou práci HDV. Nabízím nový pohled na stavbu hmoty po velkém třesku.

"Náš vesmír", po velkém třesku, je „lokální místo“ v euklidovském plochém nekonečném 3+3D časoprostoru, (tj. stav před velkým třeskem, plochý, nekonečný, bez hmoty, bez toku čau, bez expanze, jak jinak, když je nekonečný.). Je to konečná lokalita, která začíná – nastává při velkém třesku, což není výbuch, ale změna předchozího stavu na následující, do

stavu plazmy, a to je ultra-vysoké zakřivení 3+3 rozměrů dvou veličin, Je to vroucí vakuum, je to pěna rozměrů, tedy extrémně zakřivené prostředí; to znamená, že je to „konečný“ *Vesmír* v „nekonečném“ plochém časoprostoru, který v něm „plave“. Základní euklidovská síť - mřížka, 3+3 nezakřivených dimenzí, ve stavu před velkým třeskem, je stále tu kolem nás, existuje nejen před velkým třeskem, ale i po něm, je kolem nás a my a celý složitý vesmír s hmotou a galaxiemi a černými dírami a gravitačními poli, (což jsou křivé dimenze), se „vznášíme“ v té ploché základní 3+3D síti časoprostoru. Krásné je, že i matematik se bude divit, když nemusí prozkoumávat "jak" velká je singularita = "lokalita-náš vesmír" a bude muset rozpoznat možnost navrhnout realitu, že v nekonečném 3+3D nezakřiveném časoprostoru existují konečné lokality, libovolně velké, tedy téměř nekonečné a téměř nulové... Ani matematici nedokáží určit, jak velká je „jednotka“ – jednotkový interval délky nebo času v nekonečném mřížkovém rastru. To místo je "náš vesmír", jen jeden. Žádné nesmysly jako „multiverses. A Velký třesk nebyl stvořením vesmíru „z ničeho“ (jak tvrdí teoretici strun), ale byl to "skok = skok změna stavu" z předchozího na následující, "skok" ze zcela plochého časoprostoru do zcela zakřiveného časoprostoru, s extrémně křivými dimenzemi, které se rozbalují už 13,8 miliard let!!!!,

A) Neexpandují, ale se rozbalují **do globální křivosti** „skutečné struktury“ (Obloha plná galaxií a všeho, co vidíme, se „vznáší“ různě zakřivené rozměry každého místa, které vidíme).

B) A souběžně s rozbalováním globálním se sbalují „místních lokalit“ (v mikrostruktuře = v mikrosvětě.) Sbalují se do hmoty !!!! Jsou sbaleny (ty dimenze) po velkém třesku do klubiček = elementárních částic a ty se dále balí do konglomerátů, tj. do atomů, molekul, na sloučeniny chemicko-biologické. Atd, atd....atd., tak, jak jsem popsal jinde za mnoho let. Podle fyziků z Di Valentinova týmu tato anomálie by se dala vysvětlit, kdyby měl rozpínající se vesmír kulový tvar. Což je dokonce totéž, pokud je expanze vysvětlena "rozbalením" tohoto "počátečního" zakřivení časoprostorové dimenze ve Třesku = ve stavu zastavení, ve kterém začíná plynout čas a expandovat = prostorové a časové dimenze se začínají rozbalovat; tento stav časoprostoru ultra-vysokého zakřivení rozměrů času a délek, je plazma, je stav pěny. V této pění "vakuum vře", na Planckových škálách získává deformačním balením mini-lokality = "zamrzlé stavy" - vlnové koule-vlnové balíčky, které se stávají elementárními částicemi, náš lidský koncept, pakety, které se projevují vlastnostmi, jako je hmotnost, spin, náboj atd. atd. (Každá částice má jiný počet zabalených rozměrů s jiným zakřivením těchto; to určuje jejich vlastnosti). Pak takový počáteční stav Vesmír, časoprostor po Velkém třesku, se rozbaluje, expanduje „ven“ „ze singularity“ a stále, souběžně dál, se hroutí, „do sebe“, do hmoty. To znamená, dochází ke shlukování, „spojování“ hmotových elementů, jako jsou kvarky, leptony, bozony aj. do dále složitějších celků, do baryonů, rezonancí, pak k atomům, pak k molekulám, ke sloučeninám - to je "balení" křivých dimenzí do balíčků, do složitějších konglomerátů, a to se děje nejen po velkém třesku, ale ono balení probíhá dodnes; bílkoviny, DNA... Pořád máme Planckovské vakuum kolem nás, „včera i dnes“, nepřetržitě po celou historii **tohoto ! Vesmír...**, všude kolem nás ve vroucím vakuu planckových a podplanckových šupin, probíhají stejné pochody jako před milionem let, jako před miliardou let a před 14,24 miliardami let hned po Big Bang. Celý tento „místní vesmír“ se zakřivenými rozměry je vnořen do 3+3D mřížky, do sítě plochých euklidovských rozměrů. Vesmír „pluje“ v nekonečném plochém časoprostoru. A přitom od Třesku probíhá i rozbalování...i balení.. Jaký typ křivky máme pro globální rozbalování, nevím, zřejmě parabolu myslel jsem si to už před 35 lety...;

Žádné rozpínání vesmíru ze singularity, tj. od velkého třesku není, se nekoná. Rozpínání (axiální) je chyba vyhodnocení Hubbleovy rovnice $v = H_0 \cdot d$. Vesmír se nerozpíná, ale se rozbaluje!!! Rozumíte?? Křivost globálního časoprostoru 3+1 (nebo i 3+3D) se od Big-bangu do budoucnosti se zmenšuje, dimenze se rozbalují. Pozor, nemluvím tu o lokálních křivostech mezi galaxiemi a uvnitř galaxiích, ale o celkovém zmenšování křivostí dimenzí, protože právě po big-bangu byl časoprostor hodně-hodně extrémně křivý, bylo to plazma, ve které se rodily elementární částice **balíčkováním dimenzí**. Po big-bangu se časoprostor jako celek „an-blok“ začne rozbalovat, nikoliv axiálně Hubbleovsky rozpínat. Pro rozbalování mluví i obyčejná STR, nebo rudé posuvy, nebo horizont pozorovatelnosti, protože za ním už je křivost vyšší natolik, že rychlost $c^* > c$. A souběžně s rozbalováním dimenzí v globální síti časoprostoru, se časoprostor (jeho 3+3dimenze) už v té plazmě také sbaluje do „klubíček, balíčků“, které budou representovat svými vlastnostmi hmotné elementární částice, + interakce na mini-škálách vesmíru.

Konečně je tu pár myslících lidí, kteří se dotkli mé hypotézy (zatím to není teorie, ale jednou bude), že částice hmoty jsou budovány (přírodou, vesmírem) přímo, jasně-srozumitelně ze samých dimenzí časoprostoru. Časoprostor na miniúrovni velikostních škál, na Planckových vahách je zpěněný, je to „varné“ prostředí zakřivených rozměrů, je to plazma. Každé zakřivení rozměrů dvou veličin „Délka“ (má tři rozměry) a „Čas“ (také má tři rozměry) je hmototvorné. V té pěnové 3+3 rozměrné struktuře se rodí elementární částice a ... ve stylu "balíčích" rozměrů. Prostředí je skutečně chaotické = vroucí plazma, ale prvky získávají topologický tvar „kroucenými“ rozměry, rozměry balení, které budou jedinečné pro každou elementární částici. A nejen to. Takto vyrobené částice bude možné sdružovat do skupin se stejnými vlastnostmi (náboj, spin, baryonové číslo, esospin, barva atd.), jaké znáte z elektrodynamiky Murry Gell Mann. Podívejte se na to zde: A teď se vrátil k vaší diskusi. Ano, existuje dualismus vlna-částice. proč? Protože všechny čtyři síly (gravitace, elektromagnetismus, silná a slabá) „žijí“ v „polích“, což jsou opět pokrivené stavy původně zcela plochého časoprostoru, ve kterém částice „plují“. A nejen částice. Dále jejich propojené konglomeráty: atomy, molekuly, sloučeniny, chemie, biologie, dokonce i DNA. To vše je strukturováno a vystavěno z dimenzí samotného časoprostoru, takže to „plave“ v základní 3+3D mřížce. A teď můj další trik: Princip střídání symetrií s asymetriemi. Tam je základ dualismu: zakřivení pěny, rozměry se tak rychle mění, že jim „nestačí“ ani Planckova délka, ani Planckův čas. Obojí jsou kratší intervaly než reálný stav „hotových elementárních částic“, tj. atomů atd. vyšších konglomerátů hmotových struktur“. Ano, jak zde v debatě ukazujete "vlnu" a "korpuskuli", obě patří "k sobě" jako reálný fakt měnících se dimenzí, zakřivení dimenzí, které se zatraceně rychle proměňují ve "vlnu a kouli" a... a co je důležité, že obě jsou z časoprostorových dimenzí, obě jsou "ze stejného těsta" ... a podle principu střídání symetrií s asymetriemi se "hmotné stavy mění a mění". Děkuji za pozornost. Byla to výborná debata, která přibližuje nové poznatky. A podívejte se prosím na mou práci HDV —> Nabízím nový pohled na stavbu hmoty po velkém třesku.

~~~~~

Konečně je tu výklad, který se dotkl mé hypotézy (zatím to není teorie, ale jednou bude), o tom že částice hmoty jsou budovány (přírodou, vesmírem) přímo, jasně-srozumitelně jen ze samých dimenzí časoprostoru. Časoprostor na mini úrovni velikostních škál, na Planckových škálách, je zpěněný, zrnitý, je to „vrčící“ prostředí zakřivených rozměrů-dimenzí, je to plazma. **Každé zakřivení**=zkřivení rozměrů dvou veličin **a)** „Délka“ (má tři rozměry) a **b)** „Čas“ (také má tři rozměry), **je hmotový stav**, každé křivení je hmototvorné. V té pěnové 3+3 D struktuře se rodí elementární částice. Prostředí je skutečně chaotické = vroucí plazma, ale prvky, „balíčky dimenzí, získávají topologický tvar „kroucením“ rozměrů-dimenzemi, (za)balením sbalením, které budou vždy jedinečné pro každou elementární částici. A nejen to. Takto vyrobené částice bude možné sdružovat do skupin se stejnými vlastnostmi (náboj, spin, baryonové číslo, esospin, barva atd. Dokonce i hmotnost je vlastnost), jaké znáte z elektrodynamiky, z grafiky Murry Gell Manna. Podívejte se na to zde: <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=ea> . Ano, existuje dualismus vlna-částice. Proč? Protože všechny čtyři síly (gravitace, elektromagnetismus, silná a slabá) „žijí“ v „polích“, a fyzikální pole jsou opět pokrivené stavy původně zcela plochého časoprostoru. V základním předivu, rastru, síti 3+3D tyto elementární částice (+ pole) „plují“. A nejen částice. Dále jejich propojené konglomeráty: atomy, molekuly, sloučeniny, chemie, biologie, dokonce i DNA. **To vše je strukturováno a vystavěno z dimenzí samotného časoprostoru.** Takže to „plave“ v základní 3+3D mřížce. A teď můj další nápad, vize: Princip střídání symetrií s asymetriemi. Tam je základ dualismu „vlna-částice“ : zakřivení pěny, zakřivení dimenzí se tak a tím rychle mění-proměňuje, že jim „nestačí“ ani Planckova délka, ani Planckův čas. Obojí jsou kratší intervaly než reálný stav „*hotových elementárních částic, tj. atomů atd., vyšších konglomerátů hmotových struktur*“. Ano, "vlna" a "korpuskule", obě patří "k sobě" jako reálný fakt měnicích se dimenzí, zakřivení dimenzí, které se zatraceně rychle proměňují ve "vlnu a kuličku" a ... a co je důležité, že obě, vlna-částice, jsou z časoprostorových dimenzí, obě jsou "ze stejného těsta". A podle principu střídání symetrií s asymetriemi se "hmotné stavy mění a mění... a mění". Děkuji za pozornost. A podívejte se prosím na mou práci HDV. Nabízím nový pohled na stavbu hmoty po velkém třesku.

~~~~~

Čas neběží nám, ne. Neběží čas, ale !! my-objekty (hmotné i nehmotné např. "kurzory") běžíme "po čase"; my běžíme po dimenzi časové, a tím ukrajujeme na té časové dimenzi intervaly; a tím, tímto "běží" čas. Posun objektu po dimenzi (časové), to je presentace toku času. Čas jakožto veličina "stojí" = neběží. Běží-li kurzor "po dimenzi", toto posouvání pak vnímáme jako tok-plynutí času.

Tok-plynutí času lze vnímat a fyzikálně pojmout i tak, že: na časové dimenzi „zvolíme“ jednotkový interval. Není jen to, ale popíšeme –pokryjeme celou „nekonečnou“, dimenzi časovou, těmi intervaly jednotkovými. Nyní budeme dimenze časové „křivit“, buď rozbalovat, nebo sbalovat...; Promítání rozbalování dimenze (dimenzí) na *průmětnu*, tedy změny velikosti intervalu $t_1 + \Delta t_1$ lze už považovat, interpretovat jako „tok plynutí času“.

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_101.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_117.pdf The new ideas of laymen cannot be destroyed and defeated by not reading them. And by ignoring them. (Just as science has been ignoring my HDV idea for 22 years).

ENTROPIE

My thoughts on entropy

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_227.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_210.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_202.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_112.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_136.pdf

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_178.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/h/h_013.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/h/h_030.pdf ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/h/h_033.pdf r.2005

Uvnitř rakety velitel „ve své vlastní soustavě“ má hodinky – cesium které tiká stejným tempem jako na Zemi, ale když se porovnávají hodinky velitele rakety s hodinkami na zemi signálem = tj. zaslanou informací, porovnávají se soustavy pootočené podle STR (Lorentzovy transformace). A tak pozorovatel pozemský pozoruje jiné intervaly chodu času na mionu = v raketě než u sebe na zemi....s tím podivným rozdílem, že oba pozorovatelé se svými soustavami jsou blízko sebe, kdežto kvasar, >za poslední galaxií<, který má vůči nám vée → céé, má natolik pootočenou soustavu (skoro o 90^0) http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_009.jpg že už se nachází téměř na hranici pozorovatelnosti...proto říkáme že čas na kvasaru téměř neběží, pozorujeme že je dilatovaný, ale jen to pozorujeme, jinak na kvasaru samotném oni Kvasařeni žádnou dilataci na sobě nepozorují.

Já navrhnul namísto big-bangu „inflační skok“ ve smyslu „okamžité“ změny stavu původního plochého euklidovského hladkého 3+3D časoprostoru $k=0$, do extrémně křivé 3+3D nenulové lokality - náš budoucí Vesmír $k=\text{nekonečno}$ ...přičemž ta „událost“ změny stavu nesouvisí s časem jako takovým..., nastane „kdykoliv“ a kdekoliv. A lokalita nová „křivých dimenzí“ $k=\text{nekonečno}$ nastala „v předešlém“ nekonečném plochém 3+3D a je ta lokalita libovolně veliká, protože v nekonečném stavu časoprostoru nelze stanovit jednotky. A nutno hned dodat, že Čas je jen artefakt = veličina „název statického stavu“ kde tok běh času nastane až tehdy, kdy se začne „po časových dimenzích“ se pohybovat = posouvat sledovaný objekt-subjekt, **ten ukrajuje intervaly**. Čas neběží nám, ale my běžíme „po“ čase, po časové dimenzi, a jak ukrajujeme ty časové intervaly, tak to vnímáme jako plynutí času. Před Třeskem „čas neběžel“ protože nemělo „co“ běžet po časové dimenzi. Po Třesku nastalo „vřící vakuum“ a v něm se balíčkovaly objekty z dimenzí a ty „začaly“ po časové dimenzi se posouvat...atd. jak praví HDV.

Při libovolné volbě jednotek bude $c = 1/1$. Při přepočtu na „naše volby“ to je $c = 2,9979 \cdot 10^8 / 10^0$. Jenže ta c-rychlost je „dnes“ v dnešním „stop-stavu“ od Třesku. Zdalipak je $c = 1/1$ stejná kdykoliv od Třesku ? Zřejmě ano. ((Zde v odstavci mám opravu textu z 3.10.2022))

Dnešní globální vesmír se rozpíná = rozbaluje. Zahájil své rozbalování rychlostí skoro rychlostí světla, přičemž pohledem do minulosti byl více křivý. Tedy rozbalování bylo pohledem do minulosti „rychlejší“, do budoucnosti je stále pomalejší, protože křivost je už skoro rozbalená. Nevěřím na nějaké zrychlené rozpínání časoprostoru. Přiletí-li k nám světlo z kvasaru, (z horizontu pozorovatelnosti), pak nese informaci potočenou, (skoro o 90^0) protože vyletěl „v době“ kdy byl čp 3+3D hodně zakřivený. http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_239.jpg

K tomu aby rostla entropie, tj. neuspořádanost, musel být předchozí stav uspořádanější tedy složitější..., jenže od Třesku ona složitost také stále je větší a větší (nejdříve jen kvarky a leptony, pak atomy, pak molekuly, atd.) ...ale jak sem ukázal : začíná to plazmou “první hmoty” 100%, pak “se vyrobí” 74% vodíku (zůstane už to množství konstantní), pak “se vyrobí” 24% helia (a zůstane toto množství už konstantní), pak “se vyrobí” uhlíku cca 0,6%, pak kyslíku je cca 0,004% ...atd. ; „množství každé vyšší složitosti hmoty klesá geometrickou řadou až se dostaneme na bílkoviny např. na 10^{-45} % , a DNA na 10^{-105} % , čísla si vymyslím, což je právě a jedině na Zemi a nikde jinde ve Vesmíru. → pyramida složitosti → kvalita krát kvantita = 1x1. http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_037.pdf . http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eng/eng_009.pdf ; To znamená, že ke každé vyšší složitosti = uspořádanosti dojde „skokem“ a to ve stále menším objemu Vesmíru a tato entita se pak „rozpadá“ entropicky, tj. roste lokální neuspořádanost. Tuto myšlenku-úvahu je zapotřebí precizovat ((..něco z té Teorie Všeho nechám i na studovaný fyziky)).